

فخرالدین نصرالدین اف
مضامین و لغات و تعبیرات قرآنی در اشعار کمال خجندی

افتتاح سخن آن به که کنند اهل کمال به شای ملک‌الملک خدای متعال
نظم فارسی با مطالب پرمغز و اندیشه‌های انسان‌ساز سخنوران نامی خود شهرت جهانی
کسب نموده است. نفحه روح معانی قرآنی بر قالب نظم فارسی یکی از عوامل اساسی رسیدن
به این پایهٔ رفیع محسوب می‌شود. این عامل سبب گردیده که نظم فارسی مزاج ملکوتی یافته،
سخنوران بزرگش از مدح و ستایش و عشق و علاقه زمینیان قدم فراتر گذاشته، با کروپیان
همدوش گردند و گاهی از ایشان نیز بالاتر صعود کنند.
کمال الدین مسعود معروف به شیخ کمال خجندی از سخنوران و عارفان عالیقدر قرن
هشتم هجری، یکی از بزرگ‌مردانی است که با لطف و عنایت الهی از دریای پرگهر معانی
هزاران در شاهوار به دست آورده است:

در سخن لطف الهی به تو یار است کمال
ورنه صد سال به فکر این سخنان توان ساخت

جامی در مورد شیخ کمال چنین فرموده است: «وی بسیار بزرگ بوده است و اشتغال
وی به شعر و تکلف در آن ستر و تلبیس را بوده باشد، بلکه می‌شاید که برای آن بوده باشد
که ظاهر مغلوب باطن نشود و از رعایت صورت عبودیت چنان که خود می‌گوید:
این تکلف‌های من در شعر من کلمینی یا حمیرای من است
علی الدوام به ریاضات مجاهدات مشغول می‌بوده...»^۱
دولتشاه سمرقندی گفته است: «بزرگ روزگار و مقبول ابرار و مرجع خاص و عام
سرخیل اکابر ایام است. و چون طیع شریف او بر طریق شاعری مبادرت نمود، از آن سبب
ذکر شریف او در حلقة شعراثبت می‌شود و الا شیخ را درجه ولایه و ارشاد است و شاعری
دون مراتب اوست...»^۲

از مطالب فوق روشن می‌گردد که عرفان قوی و ذوق معنوی او را به سوی شواهد و مطالب قرآنی کشیده است.

از آنجا که بازتاب مطالب قرآنی در شعر خواجه کمال خیلی نظررس و پردازنه است، ما آنها را در چهار بخش مورد تحقیق قرار دادیم:

۱. اسماء، سور و آیات قرآنی
۲. تلبیح به داستان‌های قرآنی
۳. تجلی مضامین قرآنی
۴. اقتباسات قرآنی

اسماء، سور و آیات قرآنی

در خلال اشعار شیخ کمال نام برخی از سوره‌های آیات قرآنی ثبت گردیده که سخنور به شیوه‌ای بس لطیف از آنها استفاده برده است. ما در این بخش آن آیات را همچون شاهد فراهم آورده‌ایم که در آنان نام سوره‌ها و آیه‌های قرآنی به صراحة بیان یافته و مضامین آیات نیز بیانگر آن می‌باشند. زیرا در بعضی آیات آن گونه کلمه و عبارت درج یافته که ظاهراً همچون اسم سوره یا آیه به نظر می‌آیند، اما در اصل به این معنی به کار نرفته‌اند، از قبیل:

نسیم الورد يحيیکم رحیق الحب یشفیکم
من الظلمات ینجیکم بدون الشمس والطارق

* * *

چون فاتحه بر خوان وصال آن لب شیرین

هرگز چونی خواند مرا کرده فراموش

* * *

چون دید کمال آن خط و رخ فاتحه برخواند

شب بود قریب سحری بر تو دعا کرد

از آنجا که نام برخی سوره‌ها در چندین بیت با پیوستگی نام سوره دیگر آورده شده،
مانیز آنها را با یک عنوان جمع آورده‌ایم:

۱. سوره «فاتحه» و «کوثر»

ما «فاتحه» خواندیم دمیدن که تواند
در زیر لب از بیم رقیب تو بر آن روی

گر خیال لبت آرند امامان به نماز بعد هر «فاتحه» سوره «کوثر» خوانند

بر تو گفتی سوره‌ای خوانم چو میری مردم و «الحمدلله» هم نخواندی

فراموشم نخواهی شد چو «الحمد» در آن دم که به تکبیر آوری یاد

به نیتی که بر آن در بریم سجدۀ خاص همیشه «فاتحه» خوانیم از سر اخلاص

۲. سوره «طه» و «مریم»

قاف کفر ماز «طه» برتر است قاف عشق از «كاف‌ها» یا برتر است

در مصوع اول «طه» نام سوره ۲۰ قرآن کریم بوده، از آیه نخستین این سوره اقبال است
گردیده است. در مصوع دوم «كاف‌ها» یا مُقتبس از آیه اول سوره «مریم» بوده، سوره مذکور
با این نام نیز معروف است.^۳ اما در دیوان شاعر «كاف‌ها» یا کتابت شده است. این شکل به
نظر غلط بوده، به دلیل در ک کاتبان از تبدیل حروف صورت گرفته است.

۳. سوره‌های «یس» و «المَسَد»

رقیب ما بمرد الحمدلله بخوان بر بولهپ «تبت» نه «یاسین»

کعبه دل زآتش عشق تو سوخت در تب «توبت» تن صد بولهپ

۴. سوره‌های «الملک» و «القلم»

فاف قد و نون ابروانت
برتر ز «تبارک» است و «نون» است

تفسیر دو ابروی تو کان سوره «نون» است

پیوسـته به محـراب نـگوـیـم چـه گـوـیـم

چـوـ یـادـ آـیدـ آـنـ اـبـرـوـانـ درـ نـماـزـ
نـخـوانـمـ بـهـ مـحـرابـ جـزـ سـورـهـ «نـونـ»

درـ نـماـزـ عـشـقـ پـیـشـ قـبـلـةـ رـخـسـارـ توـ

سورـهـ «نـونـ» خـوانـدـمـ اـبـرـوـیـ توـامـ آـمـدـ بـهـ يـادـ

۵. سوره «الليل»

گـرـ زـلفـ كـجـتـ بـيـنـدـ اـمـاـمـ زـ خـ مـحـرابـ
جزـ سـورـهـ «والـلـيلـ» نـخـوانـدـ بـهـ اـمـاـمـتـ

اسـمـاءـ آـيـاتـ

۱. آـيـةـ «نـورـ»

گـرـ بـهـ مـحـرابـ آـيـةـ نـورـ رـخـتـ خـوانـدـ اـمـاـمـ

آـتشـ اـفـتـدـ دـرـ دـرـوـنـ مـنـبـرـ اـزـ آـهـ خـطـيـبـ

بـیـ خـطـ وـ كـلـكـ وـ وـرـقـ روـشـنـدـلـانـ بـرـخـوانـدـهـاـنـدـ

آـيـةـ «نـورـالـسـمـاـوـاتـ» اـزـ ضـمـيرـ اـنـسـوـرـمـ

درـ اـيـنـ دـوـ بـيـتـ نـامـ آـيـةـ ۳۵ـ سـورـهـ «نـورـ» كـهـ باـ اـسـمـ «آـيـةـ نـورـ» شـهـرـتـ يـافـتـهـ، درـجـ گـرـدـیدـهـ

استـ.

۲. آیه «فتح قریب»

عشق بر آتش نهاد دفتر بود و نبود آیه «فتح قریب» سرّ حقایق گشود
منظور شیخ از آیه «فتح قریب» آیه ۱۳ سوره صف است.

۳. آیه «واللیل» و «کوثر»

برم پیش لب و زلف تو سجده چو خوانم آیه «واللیل» و «کوثر»
در این بیت آیات اول سوره «اللیل» و «الکوثر» ثبت گردیده است.
ای پاره ز چنگت به تن صوفی دلق در شان تو آید «یزید فی الخلق»
منظور شاعر آیه اول سوره فاطر می‌یاشد.

تلمیح به داستان‌های قرآنی

تأثیر داستان‌های قرآنی در نظم فارسی جایگاه خاصی را صاحب بوده، در اشعار شیخ
کمال نیز به حدی فراوان مورد استفاده قرار گرفته است. در این بخش تلمیحات به داستان‌های
قرآنی با ترتیب تاریخی در دو صورت توضیح یافته‌اند:

(الف) تلمیح به داستان‌های انبیا

(ب) تلمیح به دیگر داستان‌های قرآنی

بعضی از ایات در ذیل عنوان «اسرائیلیات» آورده شده‌اند. این از آن سبب بوده که در
قرآن مجید اشاره‌ای به آن مطالب نرفته است.

- تلمیح به داستان آدم (ع)

آدم از خود بهشت ننگ بهشت مرد باید به همت پدرت
تلمیح به آن آیات کریمه‌ای است که آدم (ع) از شجره منوعه خورد و از بهشت رانده
شد. این مطالب در سوره‌های بقره آیه ۳۶، اعراف ۲۲، طه ۱۲۳ و... بیان یافته‌اند.
درون کعبه دل دلبری است روحانی که قدسیانش به تعظیم کرده‌اند سجود

تلمیح به این آیات کریمه صورت پذیرفته: بقره ۳۴، اعراف ۱۱، حجر ۳۰، اسرا ۶۱،
كهف ۵۰، طه ۱۱۶ و ص ۷۳.

- داستان نوح (ع)

ز لب گر و عده فرمودی که بوسی با تو بفروشم
چون حرم عمر و چون قارون زربسیار بایستی

تلمیح به آیه ۱۴ سوره عنکبوت.

صاحب درد ز طوفان بلا جان نبرد نوح هرجا که رود دیده پرنم با اوست
تلمیح به آیات ۱۰-۵ سوره نوح.

- داستان ابراهیم (ع)

چه التفات محب را به بوستان و نعیم
که دل ز روی تو با غیست پر ز نار خلیل

خلیل ماست خیال تو روز و شب ز آن است

کش احتراز ز دود دل پرآتش نیست

تلمیح به این آیات مبارکه: سوره انبیا ۶۹، عنکبوت ۲۴، صافات ۹۷-۹۸.

- داستان یوسف (ع)

انوار حسن توست که از جیب آسمان
خورشید سر کشید چو یوسف ز قعر چاه

اگر ز حسن رخت یافتنی نشان یوسف

ز شرم روی تو بیرون نیامدی ز چاه

تلمیح به آیه ۱۹ سوره یوسف.

* * *

به مهر یوسف از جان قطع کن قطع به تیغی دست ببریدن چه کار است

* * *

داری سر یوسف بُر از هر چه عزیز است

کان وصل به یک دست ببریدن نتوان یافت

* * *

ز حیرت خط تو چون قلم کند انگشت

فرشته‌ای که به انگشت‌ها قلم دارد

* * *

دزدیده حسن یوسف دیدند و کف بردند

زین شیوه دست دزان دایم ببریده باشد

* * *

یوسف ببین و حسن مبین کارد در میان این تیغ غمزه بود که کفها ببریده بود

* * *

ما روی تو دیدیم و ز جان مهر ببریدیم نظارگی یوسف اگر دست ببریده

* * *

دیدی رخ یوسف ز چه بر حرف زلیخا انگشت نهی دم به دم ای دست ببریده

تلمیح به آیه ۳۱ سوره یوسف.

* * *

دل عیسی همه از لب شکر می‌بارد

حسن یوسف همه در چاه زنخدان داری

* * *

پیرهن گر تنت آزرد چه پوشی آن را

عیب یوسف نتوان کرد به ناز کبدنی

تلمیح به آیه ۲۳ سوره یوسف.

از حالت زلیخا آن بو برد که چون گل پیراهن صبوری صد جا دریده باشد

بوی تو رساندند ز یوسف به زلیخا این نعره زنان آمد و آن جامده دران رفت

تلمیح به آیه ۲۵ سوره یوسف.

نیل مصر است دو چشم من و تو یوسف مصر

بهر نظاره خدا را بنشین بر لب نیل

نورم از دیده بر فنه است چو یوسف برود

لا جرم دیده یعقوب بماند بی نور

آن شاه کز او خانه دل شاهنشین بود از کلبه احزان گدا باز کجا رفت

خانه دیده ز دیدار تو روشن باشد بیت احزان من از روی تو گلشن باشد

تلمیح به آیه ۸۴ سوره یوسف.

به وصل صحبت یوسف عزیز من مشتاب

جمال یار نبینی مگر به صبر جمیل

می کند با تو شکی بایی یعقوب کمال

که جمیلی تو و صبر از تو بود صبر جمیل

تلمیح به آیات ۱۸ و ۸۴ سوره یوسف.

1

حديث يوسف المصري كه احسن القصص است

کسی به سوز نخواند چو پیر کنعانی

تلمیح به آیات ۸۴-۸۶ سوره یوسف.

10

یعقوب روشی ز قدوم عزیز یافت
یا خود ز مصر رایحه پیرهنه رسید

1

نور حشمی بیر صاحب نظری می آید پیش یعقوب ز یوسف خیری می آید

1

گل تو را باد و مرا بیار عزیز
صحت یوسف به از صد بیه هن

1

در دامن ما حاک فتادهست ز هر سو ای باد صایبوی تو از بی هن کیست

1

نکهت بیش هشت آمد به من
بافتم حان نوی از راهجه

تلمیح به آیات ۹۳-۹۴، ۹۶ سوره یہ سف.

اس ائلیات

شنه که با یوسف حه گفت آن سوزن گ به کنان

- داستان موسى (ع)

موسی، کلیسی بارگاه توست و پاسان فرعون رانده نظر توست و یادشاه

تلمیح به آیات ۲۸-۲۷ سوره قصص و ۵۴-۵۱ سوره زُخرف. همچنین سوره‌های اعراف
۱۳۷-۱۰۳، یونس ۹۲-۷۵، هود ۹۷-۹۶، اسراء ۱۰۳-۱۰۰، طه ۷۹-۴۲، مؤمنون ۴۸-۴۵، شعرا
۶۸-۱۰، قصص ۴۰-۳، غافر ۳۷-۲۳، دخان ۱۷-۳۱..

عاشق ار آمد به کویش دنی و عقی نخواست
جانب طور آمدن مقصود موسی دیگر است

تلمیح به سوره نمل، آیه ۷، طه ۱۰، قصص ۲۹

جناب عشق بس عالیست موسی همتی باید
که نتوان بر چنین طوری شدن بی همت والا

حضر جان آب از لب دلجوی تو یافت
موسی انوار تجلی همه از روی تو یافت

از پرتو آن روی جناب سر آن کوی
طوری است که آنجا همه انوار تجلی است

منزل مقصود نزدیک است و ره این کمال
لیک تا آنجا ز خود گر نگذری نتوان رسید

عکس جمالت افتاد گهگه به کوی دلها چون پرتو تجلی بر وادی مقدس

با موسی دیدار طلب وعده همین بود گر محو شوی دولت دیدار بیابی

پژوهش‌های ایرانی در ادب اسلامی

کوهها در ناله‌اند از رقت مستان طور
زین همه شور و شغب باری صدایی بشنوید

حسن مهرویان چه می‌ماند به سوی یار من
پرتو مه دیگر و نور تجلی دیگر است

چشم به خیال تو پر از نور تجلی است
چشمی که چنین است به دیدار تو او لاست

یار نزدیک آمد و از خویش ما را دور ساخت
پرتو نور تجلی سایه‌ها را نور ساخت

تلمیح به آیات ۴۷-۱۰ سوره طه، سوره‌های اعراف ۴۳، مریم ۵۲، شуرا ۱۷-۱۰، نمل ۱۲-۷، قصص ۳۵-۲۹، نازعات ۱۶-۱۹.

هست در انگشت کمال آن قلم یا نه عطایی است به دست کلیم

کفش خضر و عصای موسی شایسته پا و دست شل نیست

تلمیح به آیات ۲۱-۱۷ سوره طه، بقره ۶۰، اعراف ۱۱۷، شعرا ۱۶۰، ۳۲، ۴۵، ۶۳، نمل

۱۰. قصص .۲۱

از نصیحت‌الحوت اگر یادت هست همچو آن ماهی به حضرت آشنا

تلمیح به آیه ۶۳ سوره کهف.

ناشناسی دوشه گو ساله پرستند چه سود صبر کن تا برسد موسی عمران از طور

تلمیح به آیات ۹۸-۸۵ سوره طه.

- داستان سلیمان (ع)

غم تو لشکر سلیمان است
که چو مورم به زیر پا کشتست
تلمیح به آیه ۱۸ سوره نمل.

سلیمان کو که در جوف هوا مهدش کشیدندی

کنون چون جو شد اندر خاک و هر سو می کشد مورش

تلمیح به آیه ۱۲ سوره صبا، همچنین سوره های انبیا ۱۸ و صاد ۲۶

من بر آن خاک در از شوق دهان او کمال

آن سلیمانم که لاف از تخت و خاتم می زنم

تلمیح به آیه ۱۶ سوره نمل.

شاه مرغامن سوی تخت سلیمان می پرم

صید من عشق است و دل پیر و غنایه رهبرم

تلمیح به آیه ۲۲ سوره نمل.

اسرائیلیات

گوئیا مور سلیمان است خط گرد لبشن کان چنان گستاخ بر بالای خاتم می رود

من باد در دست دور از دهانت سلیمان وقتم که خاتم ندارم

به خاک جناب سلیمان رسان زمین بوس موران سر زیر پای

سلیمان ملک راند با نگینی به آن لب ملک دلها شد مسلم

من مورم نگین جم آن لب غریب نیست گر خاتم و نگین جم از من دریغ داشت

- داستان ایوب (ع)

زان زلف به رو دم شده رنجور چو ایوب از لب شکری ده که شفاخانه عیسی است

تلمیح به آیه ۸۳ سوره انبیا و ۴۱ سوره صاد.

- داستان عیسی (ع) و مادرش مریم عذرا

آنفاس من از بلندقداری عیسی است کز آسمان زند دم

هنگام دعاست دست برگیر ای خضر که عیسی تو در دم
دم عیسی که به رنجور شفا میبخشد دم نقد از لب او که این دم با اوست

زان زلف به رو دم شده رنجور چو ایوب

از لب شکری ده که شفاخانه عیسی است

مرده را زنده از آن کرد مسیحی با دمی

کز دم باد سحرگاهی ازل بوی تو یافت

رسید باد مسیحادم ای دل بیمار بر آن سر که طبیب آمد و دوا آورد

دیدن نبضش اشارت به مسیحا کردند

گفت حیف است چنان دست به دست چو منی

تلمیح به آیه ۴۹ سوره آل عمران و آیه ۱۱۰ مائده.

سربلندی همه از عشق گزین عیسی از عشق به بام فلک است

با تو چه ماند خضر و مسیحی عمری تو هرگز با کس نمانی

تلمیح به آیات ۱۵۷-۱۵۸ سوره نساء، همچنین سوره‌های آل عمران آیه ۵۵ و مائده ۱۱۷.

اسرائیلیات

و آنچه گفت عیسی با عاشقان دنیا چندین حجاب بینید از نیم سوزن ما

- داستان محمد (ص)

خواجه هردو سرا احمد محمود خصال

حسن اخلاق و مکارم همه از روی تو یافت

تلمیح به آیه ۴ سوره قلم.

چون بشیر از لیله المراج زلفت برگذشته

در میان قاب قوسینم فکنده است ابروانت

تلمیح به آیه ۴۰ سوره نجم.

- داستان قارون

گر به من بوسی ببخشی کم نگردد زان جمال

باز کاتی کی گدا از مال قارون کم کند

ز لب گرو عده فرمودی که بوسی با تو بفروشم
 چون حم عمر و چون قارون زر بسیار بایستی
 تلمیح به آیه ۷۶ سوره قصص.

- داستان اسکندر

نیست حاجت که بود سد سکندر در پیش
 در میان تو او مانع و هائل تو بسی
 تلمیح به آیات ۹۶-۹۷ سوره کهف.

- داستان هاروت و ماروت

از من ببست چشم به هنگام ناز و گفت
 هاروت گو بیا و ببین چشم‌بندی‌ام

گر شود آگه از استاد آن غمزه کمال پیش او ساحر بابل رضی الله بزنده
 تلمیح به آیه ۱۰۲ سوره بقره.

مضامین قرآنی

استفاده از مضامین قرآنی یکی از بهترین واسطه‌های پرمعنی بیان افکار و پرماهی‌سازی کلام بوده، این اصول بر تلوّن نظم فارسی اثر چشمگیری داشته است.
 خواجه کمال نیز از این شیوه استفاده فراوان بوده، اریکه نظم خود را با مضامین پرگهر قرآنی زینت بخشیده است. از آنجا که قرآن مجید سرچشمهٔ پرفیض اهل عرفان است و سخنور خجندی نیز از بزرگ‌مردان این طایفه به حساب می‌رود، می‌توان تأثیر مضامین قرآنی را در اکثر ابیات او روشن ساخت. همچنین بعضی مطالب در چندین مورد استفاده گردیده که با آوردن یکی از آنها اکتفا می‌شود.

گر بخوانی به مثل آیه حملش بر کوه با همه سنگدلی ناله برآید ز جبال
مأخوذه از آیات ۷۲ سوره احزاب و آیه ۲۱ حشر.

به کمالات محمد که به حق یافته‌اند اهل بیت از شرف صحبت او عز و جلال
مأخوذه از آیات ۳۲ سوره احزاب و آیه ۲۳ شورا.

آثار حسن توست که بر طاق نیلگون صبح سفید روی نمود از شب سیاه
مأخوذه از آیه ۶۲ سوره فرقان، همچنین سوره‌های حدید آیه ۴، زمر آیه ۵، لقمان آیه
۷۳-۷۱، قصص آیات.

داریم صبر اندک و بیش از شمار ذوق پوشیده نیست از تو قلیل و کثیر ما
مأخوذه از آیه ۳۸ سوره ابراهیم، همچنین سوره‌های یونس آیه ۱، صبا آیه ۳، لقمان آیه
۱۶، ملک آیه ...

اگرچه از دو جهان کرده‌ایم قطع امید به لطف رحمت او هست امیدواری ما
مأخوذه از آیه ۵۳ سوره زمر، همچنین آیه ۵۶ سوره هِجر و آیه ۸۷ سوره یوسف.

اگرچه ریختن خون به حکم شرع خطاست
بریز خون صراحی که هست عین صواب
مأخوذه از آیه ۹۲ سوره نسا.

گر بلا افرون فرسنی بر من از نعمت هنوز
شکر می‌گوییم که در شکرت مزید نعمت است
مأخوذه از آیه ۷ سوره ابراهیم.

به شکر گفته‌اند دشمن کش
دوستان را لبت چرا کشتست
مأخذ از آیه ۳۴ سوره فصله و آیه ۹۶ سوره مؤمنون.

دل از شنیدن قرآن بگیرد همه وقت
چو باطلان ز کلام حققت ملوی چیست
مأخذ از آیه ۷۲ سوره حج.

خانه دل به خیال لب او دار شفاست
چند نالد دل مجروح که مرهم با اوست
مأخذ از آیه ۲۸ سوره رعد.

تو را به یک دو خط مصطلح فضولی چیست
اصل علم لدنی به بی‌اصولی چیست؟
مأخذ از آیه ۶۵ سوره کهف.

زمین به جرعه بدہ آب و تخم عشرت کار
که خواجه آن درود عاقبت که می‌کارد
مأخذ از آیه ۲۱ سوره طور، همچنین سوره اسرا آیه ۷، فصله ۴۶، جاسیه ۱۵ ...

از قصد بداندیش میندیش کمال
دشمن چه تواند چو کند دوست حمایت
مأخذ از آیه ۶ سوره اسرا، همچنین سوره انعام آیه ۱۷، یونس آیه ۱۰۷ ...

ریزد ستاره روز قیامت عجب مدار
روز وداع اشک اگر از دیده‌ها چکد
مأخذ از آیه ۲ سوره انفطار.

* * *

خبری زان میان چو می پرسند
عالی السیر خداست می گوید
مأخذ از آیه ۷ سوره اعلا، همچنین سوره‌های بقره آیه ۷۷، آل عمران آیه ۵، انبیاء آیه ۴، محمد آیه ۲۶ ...

* * *

یار کشد باز دلا گفتمت
لیس علی المخبر الالبلغ
مأخذ از آیه ۹۹ سوره مائدہ همچنین سوره‌های آل عمران آیه ۲۰، نحل آیه ۳۵ ...

* * *

به طاق ابروان خوانم تو را پیوسته پیش خود
بیا ای آیه رحمت به محربات چو می خوانم
مأخذ از آیه ۱۰۷ سوره انبیاء، همچنین سوره‌های آنفال آیه ۳۳، توبه آیه ۶۱ ...

* * *

گفتم به دیر با تو رسم یا به کعبه گفت
ما را به هر مقام که جویند حاضریم
مأخذ از آیه ۴ سوره حديد و آیه ۱۱۵ سوره بقره.

* * *

زین سان که دل به یا رب زان غمزه خواست تیری
یک تیر بر نشانه خواهد یقین رسیدن
مأخذ از آیات ۱۸۶ سوره بقره و ۶۰ سوره غافر.

* * *

پیر حریص باشد و هست ز حرص پیرتر
اینکه به جنت آید باز شود ز سر جوان
مأخذ از آیه ۳۵ سوره واقعه.

* * *

چه جفا مانده که عشقت نرسانده به کمال
واقف حال کسی نیست مگر حضرت شاه
مأخذ از آیه ۱۵ سوره نمل، همچنین سوره‌های هود آیه ۱۲۳، کف آیه ۲۶، حجرات آیه ۱۸ ...

گفتم از غم به وصال تو گریزم لیکن
پیش شمشیر قضا هیچ سپر نتوان کرد
مأخذ از آیه ۴۱ سوره رعد.

آن یار به من صد ره نزدیکتر است از من
گر دور به صد منزل از یار و دیار افتمن
مأخذ از آیه ۱۶ سوره قاف.

سلطان غیرت تو به فرمان کُن فکان گرد از راه وجود برآورد بی سپاه
مأخذ از آیه ۳۵ سوره مریم، همچنین سوره‌های بقره آیه ۱۱۷، آل عمران آیه ۴۷، انعام آیه ۷۳ ...

آن لب نه زلال است که خمری است بهشتی
آن نقطه نه خال است که سرّی است الهی
مأخذ از آیه ۱۵ سوره محمد، همچنین سوره‌های واقعه آیه ۱۸-۲۰، صافات ۴۵-۴۷.

به چشم جان تو چراغی که در میان زجاجی
ز عشق آب حیاتی ز عقلِ منهن آجاجی
مأخذ از آیه ۳۵ سوره نور.

اقتباسهای قرآنی

اقتباسات فراوان قرآنی موجب پرثمر شدن نخلستان کلام خواجه کمال و افزودن عذوبت و لطافت آن گردیده است. چون قسمتی از اقتباسات در بخش‌های قبلی آورده شد، در این بخش از تکرار آنها صرف نظر نموده، به آوردن نمونه‌های تازه می‌پردازیم. همچنین از آنجا که نمونه‌ها بسیارند، ما مطالب را به دو بخش تقسیم کرده تا حدی جانب اختصار را رعایت کردیم.

۱. اقتباس عبارات قرآنی

تابه لب پیش لب ما و شماست
از سقاهم ربهم ابریق‌هاست
اقتباس از آیه ۲۱ سوره انسان.

لم تجحد بعد ولیاً مرشدنا
گر طلبکاری مشو دور از کمال
اقتباس از آیه ۱۷ سوره کهف.

فقیره فی رفیع الدرجات
به جناب شاه ما گر برسيد
اقتباس از آیه ۱۵ سوره غافر.

ما در اين دير فتاديم هم از روز است
دزد و ديوانه و قلاش و خراباتي و مست
اقتباس از آیه ۱۷۲ سوره اعراف.

برير لب تو كشت مرا ساقيا به رسم فدا
بريز خون صراحى كه والجروح قصاص
اقتباس از آیه ۴۵ سوره مائده.

داريم ساقيا هوس عشرت و نشاط
جویای راه میکده‌ایم اهدا الصراط
اقتباس از آیه ۶ سوره فاتحه.

هرگز چگونه از جان دل برتوان گرفتن
گويند دل ز جانان برگير حاش الله
اقتباس از آیات ۳۱ و ۵۱ سوره یوسف.

زادره عاشقان اشک است و روی زرد و آه
راه از این گونه است با اسمه الله که دارد عزم راه
اقتباس از آیه ۳۰ سوره نمل و ابتدای تمام سوره‌ها بجز سوره توبه.

بر دیده نهند شاید این شعر نظرگیان بیت معمور
اقتباس از آیه ۴ سوره طور.

شیراز جای مردم صاحب کمال نیست هان ای کمال عازم دارالسلام باش
اقتباس از آیه ۲۵ سوره یونس.

ای مه رخسار تو مطلع صبح یقین غاشیه کبریات شهر روح الامین
اقتباس از آیه ۱۹۳ سوره شعراء.

به گدایان نظری دارند شاهان جهان لله الحمد تو را قاعدة آن هم نیست
اقتباس از آیه ۳۶ سوره جاسیه.

یقین دانی که چشمش عین فتنه است گررت حاصل شود عین اليقینی
اقتباس از آیه ۷ سوره تکاثر.

گر به پاکی خضر و قتی و روح القدسی تا نیابی نظر اهل صفا هیچ کسی
اقتباس از آیه ۱۰۲ سوره نحل و آیه ۸۷ سوره بقره.

زان لب پر از شکر لطف همی بارد بس که بپرورد خط او به نبات حسنی
اقتباس از آیه ۳۷ سوره آل عمران.

که حافظ همی خواندش در عراق بلند و روان همچو سیع شداد

اقتباس از آیه ۱۲ سوره نبأ.

* * *

بود در عشق مراد دیده و دل خون شدن

هر دو را الحمد لله در کنار است این مراد

اقتباس از آیه ۴۳ سوره اعراف، همچنین سوره‌های کهف آیه ۱، سبا آیه ۱، فاطر آیه ۱،

زمر آیه ...۷۴

* * *

لیله‌القدری که در وی بود حلقه حلقه روح

یافتم اینها همه در حلقه‌های موى دوست

اقتباس از آیه ۳ سوره قدر.

* * *

ای بر کمال قدرت تو عقل کل گواه بر لوح کبریای توطوق لا اله

اقتباس از آیه ۳ سوره فاطر، همچنین سوره‌های بقره آیه ۱۶۳، طه آیه ۸، صافات آیه

۳۵، حشر آیه ۲۲، تغابن آیه ...۱۳

* * *

فروغ شمع جمال تو مشرق الانوار طلوع کوکب حسن تو فالق الاصباح

اقتباس از آیه ۹۶ سوره انعام.

همان گونه که ملاحظه گردید، خواجه کمال از دانندگان و مونسان حقیقی قرآن

کریم بوده، خود را به سرچشمه سرمدی اهل معنی پیوسته، مضامین عمیق و عالی را در زلال

آیات این کتاب آسمانی به نظم آورده است. در این مقاله الهامات شیخ کمال از ۷۳ سوره و

بیش از ۲۵۰ آیه مبارک قرآن مجید توضیح یافته‌اند که امید است در آینده به صورت

مفصل‌تر بدان پرداخته گردد.

پانوشتها:

- ۱- جامی - نفحات الانس، تصحیح دکتر محمود عابدی، تهران، ص ۹۰، ۱۴۰۹.
- ۲- دولتشاه سمرقندی - تذکره‌الشعراء، تصحیح محمد رمضانی، تهران، ص ۲۴۵.
- ۳- بهاءالدین خرمشاهی - قرآن‌شناخت، تهران، ص ۳۲۴.